

Framtid (bli sol på nytt)

smeker dina fingrar med mina löv
(böjer mig)
du sjunger med vindarna –
 (stormarna och jag)
planterar kaststjärnor, landminor (hemligheter)
 hör vaksamheten kisa i vinddraget
låter hösten / bära dina svar och gömma dem
 i ointagliga kastanjefort och
 torra rasslande döda
 (n y p o n b u s k a r)

 du jag oss vi
(sönderexploaterade)
 som träd / söker ständigt
 nya himlar (med rötterna –)
(nedåt: flätar samman)
 grenar, nätverk – undervattensljus
ett ljus som smakar
 vingar, vi bryter upp
 efterlämnar
idel tomhet – två vackra kroppar
 u t s t r ä c k t a

som moln / jagar över natthimlen
 på flykt – väger inte mer
 ä n g r y n i n g e n .

 vinden
(kysste dina kinder)
efterlämnade / blodrosor i huden
 (ögonen och sinnet)
 vattenbarn – jag färdas
i ditt minne / en tankfull

s ö m n g å n g a r f i s k
dröjer kvar (ännu en dag)

skyndar långsamt mot döden och
finner mig själv
i någons omfamning, någons ögon
någons bortglömda skulder
(dina besvikna läppar)
hungrar efter att vara –
något annat än tomrum

masker av dödas ögonlock
(döda döda döda)
mitt urverk av bortglömda
(g u d a r)

nakna kroppar, nära nära
(vilar)
sover och drömmer
om solarna –
(du och jag)

borde gå ut och
s l u k a h i m l a r n a
(imorgon)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Psykhe128 med Poeter.se id #31470 innehar upphovsrätten